

การเลื่อนชั้นเงินเดือน

ความหมาย

การเลื่อนชั้นเงินเดือน หมายถึงการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนในชั้นที่สูงขึ้น เพื่อตอบแทนความดีความชอบที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติในครั้งปีที่แล้วมา

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 มาตรา 52 มาตรา 71 มาตรา 72 มาตรา 73 มาตรา 74
2. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ.2544
3. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0204/ว 64 ลงวันที่ 12 เมษายน 2544
4. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0203/ว 102 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2538
5. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 5 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2544
6. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 125 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2535
7. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1009.5/986-1195 ลงวันที่ 10 กันยายน 2546
8. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1008.1/3747 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2547
9. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 117 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2540
10. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 16 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2540
11. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 13 ลงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2544
12. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.5/ว 3 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2544
13. ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการ และลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. 2544

สาระสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

มาตรา 71 ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ถือว่าผู้นั้นมีความชอบ จะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือการได้เลื่อนชั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี

มาตรา 72 การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอดสาหัสในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรักษาวินัยและการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา

ในกรณีที่ไม่วางขึ้นเงินเดือนประจำปีให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้ขึ้นทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้

มาตรา 73 การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ดำเนินการตาม มาตรา 72 และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) แล้วแต่กรณีเป็นผู้สั่งเลื่อน

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการควรเลื่อนหรือไม่ควรเลื่อนไปยังอธิบดีผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณา

สำหรับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีใช้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาสั่งเลื่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ตาม มาตรา 72 ก็ได้

มาตรา 74 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

2. กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 สรุปได้ดังนี้

ข้อ 1 กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

(1) กฎ ก.พ. ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน

(2) กฎ ก.พ. ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน

ข้อ 3 ในกฎ ก.พ. นี้

“ ปี ” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“ ครึ่งปีแรก ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 มีนาคม

“ ครึ่งปีหลัง ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 30 กันยายน

“ ครึ่งปีที่แล้วมา ” หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลังจากที่ผ่านมาแล้วแต่กรณี

“ อธิบดี ” หมายความว่า ความรวมถึงหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และรัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับสำนักเลขาธิการรัฐมนตรีและราชบัณฑิตยสถานด้วย

ข้อ 4 ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้ที่ได้รับมอบหมายประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญปีละสองครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ 5 การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้

(1) ครั้งที่หนึ่งครึ่งปีแรก เลื่อนวันที่ 1 เมษายนของปีที่ได้เลื่อน

(2) ครั้งที่สองครึ่งปีหลัง เลื่อนวันที่ 1 ตุลาคมของปีถัดไป

ข้อ 6 การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่

(1) ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับต่ำกว่าเดิม โดยได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นที่ได้รับอยู่เดิม ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนเดิม

(2) ผู้ที่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับและได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นอีกหนึ่งอันดับ เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือนนั้น

ข้อ 7 ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความสามารถ และด้วยความอุตสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาประเมินตามข้อ 4 แล้วเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้น

(2) ในครึ่งปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือนและได้ถูกดลเลื่อนขั้นเงินเดือนเพราะถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในกรณีนั้นมาแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำครั้งต่อไปให้ผู้นั้นตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคมของครั้งที่จะได้เลื่อนเป็นต้นไป

(3) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน

(4) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันควร

(5) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(6) ในครึ่งปีที่แล้วมาถ้าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาในประเทศ หรือไปศึกษาฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในครึ่งปีที่แล้วมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(7) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องไม่ลา หรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้งที่อธิบดีผู้บังคับบัญชา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว โดยคำนึงถึงลักษณะงานและสภาพท้องถิ่นเป็นที่ตั้งของแต่ละส่วนราชการหรือหน่วยงาน

(8) ในครั้งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการหกเดือน โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึงวันลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน

(ข) ลาคลอดบุตรไม่เกินเก้าสิบวัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ

(ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(จ) ลาพักผ่อน

(ฉ) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาไม่เกินยี่สิบสามวันสำหรับวันลากิจส่วนตัวและวันลาป่วยที่ไม่ใช่วันลาป่วยตาม (8) (ง) ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ 8 ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นในแต่ละครั้ง ต้องเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นตามข้อ 7 และอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้ด้วย

(1) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดีเด่น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดียิ่งต่อทางราชการและสังคมจนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้

(2) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้าหรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และทางราชการได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่มหรือได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น

(3) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตราบาตร้าเสี่ยงอันตรายมาก หรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิตเป็นกรณีพิเศษ

(4) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งจนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(5) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตรากตร้าเหน็ดเหนื่อย ยากลำบากเป็นพิเศษ และงานนั้นได้ผลดียิ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(6) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดียิ่งแก่ประเทศชาติ

ข้อ 9 การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตามข้อ 7 และข้อ 8 ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายนำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการตามข้อ 4 มาเป็นหลักในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่หนึ่ง

และครั้งที่สอง โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และข้อควรพิจารณาอื่น ๆ ของผู้นั้น แล้วรายงานผลการพิจารณานั้น พร้อมด้วยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน

ในการพิจารณารายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือแต่ละระดับที่ได้รับรายงานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนด้วย

ข้อ 10 การพิจารณาผลการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ของงาน ให้นับช่วงเวลาการปฏิบัติราชการและการปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามข้อ 7 (8)(ข) ในครั้งปีที่แล้วมาเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ ผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 7(5) หรือ (6) ให้นับช่วงเวลาการปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสี่เดือนเป็นเกณฑ์พิจารณา

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด โอน เลื่อนตำแหน่ง ย้าย สับเปลี่ยนหน้าที่ ไปช่วยราชการในต่างกระทรวง ทบวง กรม ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่หรืองานพิเศษอื่นใด หรือลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามข้อ 7 (8)(ข) ในครั้งปีที่แล้วมา ให้นำผลการปฏิบัติราชการและการปฏิบัติงานของผู้นั้นทุกตำแหน่งและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 11 ในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิจารณารายงานผลจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ 9 ถ้าเห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้นตามข้อ 7 และปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นครั้งขึ้น ถ้าเห็นว่าข้าราชการผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ 8 ให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นหนึ่งขั้น

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ครั้งปีแรกไม่ถึงหนึ่งขั้น ถ้าในการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งปีหลัง ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนได้พิจารณาผลการปฏิบัติงานครั้งปีแรกกับครั้งปีหลังรวมกันแล้วเห็นว่ามีความมาตรฐานสูงกว่าการที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนหนึ่งขั้นสำหรับปีนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนรวมทั้งปีของข้าราชการผู้นั้นเป็นจำนวนหนึ่งขั้นครั้งได้ แต่ผลการปฏิบัติงานทั้งปีของข้าราชการผู้นั้นจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้ด้วย

(1) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อทางราชการและสังคม

(2) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้า หรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

(3) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตึงเครียดหรืออันตราย หรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิต

(4) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งจนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(5) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตรากตรำเหน็ดเหนื่อย ยากลำบาก และงานนั้นได้ผลดีเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(6) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ควรจะได้รับ การเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีแรกหนึ่งขั้น แต่ไม่อาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นให้ได้ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือนของส่วนราชการนั้น ถ้าในการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีหลัง ข้าราชการผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นอีก และไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือนในคราวนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขั้นเงินเดือนรวมทั้งปีของข้าราชการผู้นั้นเป็นจำนวนสองขั้นได้

ข้อ 12 การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งในครั้งปีที่แล้วมาได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามข้อ 7(8)(ข) ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาสั่งเลื่อนได้ครั้งละไม่เกินครึ่งขั้นเมื่อผู้นั้นกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้สั่งเลื่อนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ควรจะได้เลื่อน ทั้งนี้ ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีผู้บังคับบัญชากำหนด

ข้อ 13 ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเห็นสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ปรากฏว่าได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้าราชการผู้นั้นว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน และให้กั้นเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ด้วย เมื่อการสอบสวนและการพิจารณาแล้วเสร็จ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนพิจารณาดังนี้

(1) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่มีความผิด หรือจะต้องถูกลงโทษภาคทัณฑ์ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้งให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(2) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ ถ้าได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้งให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ในครั้งที่จะถูกลงโทษ ถ้าผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่ไม่ใช่เพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนในครั้งที่จะได้เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นผู้พ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ในวันที่ 30 กันยายนของครั้งสุดท้ายก่อนที่ผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ส่วนในครั้งอื่นให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้

(3) ถ้าผู้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรือจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมอง ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนทุกครั้งที่ได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้

การพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนตาม (1) (2) และ (3) สำหรับผู้ที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลายกรณี ให้แยกพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 14 ในการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนเห็นสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ได้เลื่อนชั้นเงินเดือน แต่ปรากฏว่าผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีโทษความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ และศาลได้ประทับฟ้องคดีนั้นแล้วก่อนมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนรอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ก่อน และให้กันเงินสำหรับเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ด้วย เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาดังนี้

(1) ถ้าศาลพิพากษาว่าผู้นั้นไม่มีความผิด ให้สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(2) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษเบากว่าโทษจำคุก ให้งดเลื่อนชั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ ถ้าได้รอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้งดเลื่อนชั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ในครั้งที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษ ถ้าผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้วด้วยเหตุอื่นที่มีโทษเพราะเหตุเกณียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้งดเลื่อนชั้นเงินเดือนในครั้งที่จะได้เลื่อนชั้นเงินเดือนครั้งสุดท้าย แต่ถ้าเป็นผู้พ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกณียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้งดเลื่อนชั้นเงินเดือนที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนได้รอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้ในวันที่ 30 กันยายนของครั้งสุดท้ายก่อนผู้นั้นจะพ้นจากราชการ ส่วนในครั้งอื่นให้สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้

(3) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุก ให้งดเลื่อนชั้นเงินเดือนทุกครั้งที่ได้รอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้

การพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนตาม (1) (2) และ (3) สำหรับผู้ที่ถูกฟ้องคดีอาญาหลายคดีให้แยกพิจารณาเป็นคดี ๆ ไป

ข้อ 15 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนได้รอการเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไว้เพราะเหตุถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 13 และเหตุถูกฟ้องคดีอาญาตามข้อ 14 ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวรอการเลื่อนชั้นเงินเดือนผู้นั้นไว้จนกว่าการสอบสวนและการพิจารณาทางวินัยแล้วเสร็จ และจนกว่าศาลมีคำพิพากษาแล้วจึงให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาการเลื่อนชั้นเงินเดือนตามข้อ 13(1)(2) หรือ (3) หรือตามข้อ 14(1)(2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ โดยถือเกณฑ์จำนวนครั้งที่จะต้องงดเลื่อนชั้นเงินเดือนที่มากกว่าเป็นหลักในการพิจารณา เว้นแต่ผู้นั้นได้พ้นจากราชการไปแล้วตามผลของการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 13 หรือตามผลของการถูกฟ้องคดีอาญาตามข้อ 14 กรณีใดกรณีหนึ่ง จึงจะพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ได้ตามผลของกรณีนั้นโดยไม่ต้องรอผลของอีกกรณีหนึ่ง

ข้อ 16 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด แต่ผู้นั้นจะต้องพ้นจากราชการไปเพราะเหตุเกณียณอายุ

ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ผู้นั้นในวันที่ 30 กันยายนของครึ่งปีสุดท้ายก่อนที่จะพ้นจากราชการ

ข้อ 17 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด แต่ผู้นั้นได้ตายในหรือหลังวันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคม หรือออกจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ หลังวันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคม แต่ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนในแต่ละครั้ง ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนจะสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคมของครึ่งปีที่จะได้เลื่อนนั้นก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้พ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนจะสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันที่ 30 กันยายน ของครึ่งปีสุดท้ายที่จะได้เลื่อนนั้นก็ได้

ข้อ 18 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนชั้นเงินเดือนได้ครั้งขึ้นตามข้อ 7 เนื่องจากขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การลา หรือการมาทำงานสายตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. นี้ แต่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนชั้นเงินเดือนให้โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นการเฉพาะรายได้

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนชั้นเงินเดือนได้ตามกฎ ก.พ. นี้ แต่ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนชั้นเงินเดือนให้โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน เสนอ ก.พ. เพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นการเฉพาะราย

3. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0204/ว 64 ลงวันที่ 12 เมษายน 2544 เรื่อง การปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานราชการ และร่างกฎ ก.พ. ฉบับที่.. (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือน

กำหนดเรื่องการจัดสรรโควตาเลื่อนชั้นเงินเดือน ให้แบ่งกลุ่มข้าราชการเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มระดับ 1-8 และกลุ่มระดับ 9-11 โดยอนุโลม ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0203/ว 102 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2538

4. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0203/ว 102 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2538 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ่มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2538 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการในส่วนรูปแบบโควตา ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ ดังนี้

1. การเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีให้แก่ข้าราชการ ให้เลื่อนได้ภายในวงเงินไม่เกิน 6% ของเงินงบประมาณที่จ่ายเป็นเงินเดือน โดยให้คำนวณจากฐานอัตราเงินเดือนรวมของข้าราชการของส่วนราชการนั้น ณ วันที่ 1 กรกฎาคม

2. ในการพิจารณาจัดสรรโควตาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แบ่งกลุ่มข้าราชการเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มระดับ 1-8 และกลุ่มระดับ 9-11

(1) กลุ่มข้าราชการระดับ 1-8 ให้คำนวณวงเงิน 6% จากฐานอัตราเงินเดือนรวมของข้าราชการระดับ 1-8 ในกรม ณ วันที่ 1 กรกฎาคม แล้วให้ อ.ก.พ. กรม เป็นผู้พิจารณาจัดสรรโควตาการเลื่อนขั้นเงินเดือนในวงเงินดังกล่าว โดยจำนวนผู้ได้เลื่อนเงินเดือนสองขั้นต้องไม่เกิน 15% ส่วนการเลื่อนเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่ง หนึ่งขั้น และครึ่งขั้น ให้ อ.ก.พ. กรมพิจารณาโควตา หรือสัดส่วนได้ตามสภาพความเป็นจริงของส่วนราชการนั้น ๆ

(2) กลุ่มข้าราชการระดับ 9-11 ให้นำอัตราเงินเดือน ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ของข้าราชการกลุ่มดังกล่าวในกระทรวงมารวมกัน เพื่อคำนวณวงเงิน 6% แล้วให้ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นผู้พิจารณาจัดสรรโควตาการเลื่อนขั้นเงินเดือนในวงเงินดังกล่าว โดยจำนวนผู้ได้เลื่อน 2 ขั้น ต้องไม่เกิน 15% ส่วนการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่ง หนึ่งขั้น และครึ่งขั้น ให้ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณาโควตาหรือสัดส่วนได้ตามความเหมาะสม

5. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 5 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2544

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 5 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2544 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยสรุป ดังนี้

1. ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการนี้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 เป็นต้นไป

2. หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามที่กำหนด มีหลักการให้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานบนพื้นฐานของผลสำเร็จและผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยส่วนราชการกำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน และนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- การเลื่อนขั้นเงินเดือน การให้รางวัลประจำปี และค่าตอบแทนอื่น ๆ
- การพัฒนาและการแก้ไขการปฏิบัติงาน
- การให้ออกจากราชการ
- การให้รางวัลจูงใจและการบริหารงานบุคคลเรื่องอื่น ๆ

3. หลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน

การปฏิบัติงาน

3.1 การประเมินผลงาน ให้พิจารณาจากองค์ประกอบ ดังนี้

- ปริมาณงาน
- คุณภาพของผลงาน
- ความทันเวลา
- ผลลัพธ์ ประโยชน์ในการนำไปใช้ และประสิทธิผลของงาน
- การประหยัดทรัพยากร หรือความคุ้มค่าของผลงาน
- องค์ประกอบอื่น ๆ ตามที่ส่วนราชการเห็นเหมาะสม

3.2 การประเมินคุณลักษณะการปฏิบัติงาน ให้พิจารณาจากองค์ประกอบ ดังนี้

- ความสามารถ และความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน
- การรักษาวินัย
- การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ
- องค์ประกอบอื่น ๆ ตามที่ส่วนราชการเห็นเหมาะสม

หมายเหตุ ให้มีสัดส่วนคะแนนของผลงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

4. ผลการประเมิน

การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน กำหนดผลการประเมินไว้ 3 ลำดับ ดังนี้

- ผลการประเมินดีเด่น (คะแนน 90% - 100%)
- ผลการประเมินเป็นที่ยอมรับได้ (คะแนน 60% - 89%)
- ผลการประเมินต้องปรับปรุง (คะแนนต่ำกว่า 60%)

5. ระยะเวลาในการประเมิน

ให้ประเมินปีละ 2 ครั้ง ตามรอบปีงบประมาณ คือ

- ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม - 31 มีนาคม ของปีถัดไป
- ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 1 เมษายน - 30 กันยายน ของปีเดียวกัน

6. แบบประเมิน ให้ใช้ตามแบบที่กำหนดแนบท้ายหลักเกณฑ์ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 5 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2544 หรือปรับใช้ตามความเหมาะสมของลักษณะงานได้

7.ให้นำระบบเปิดมาใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 117 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2540 และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 16 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2540

8. ให้มีคณะกรรมการระดับกรมเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณากันกรองผลการประเมินให้เกิดมาตรฐานและความเป็นธรรมในการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ประเมินก่อนที่จะเสนอผลการประเมินต่อผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยมีองค์ประกอบตามที่ส่วนราชการเห็นสมควรเพื่อให้การพิจารณาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยส่วนราชการอาจกำหนดให้มีคณะกรรมการช่วยพิจารณากันกรองให้เกิดความเป็นธรรมในระดับสำนัก/กอง ด้วย ก็ได้

9.ให้นำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการไปใช้ในการพิจารณาให้เงินรางวัลประจำปีด้วย

10. การประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ดำเนินการให้มีการประเมิน และนำผลการประเมินผลไปใช้โดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด และผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ขึ้นไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอความเห็นตามผลการประเมินให้กรมเจ้าสังกัดของข้าราชการผู้นั้นพิจารณาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

11. ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานสำหรับข้าราชการทุกระดับ ส่วนแบบประเมินผลการปฏิบัติงานสำหรับข้าราชการ ระดับ 9 ระดับ 10 และระดับ 11 ให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. ที่ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง พิจารณากำหนดและเมื่อได้กำหนดเรื่องการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของนักบริหารระดับสูงแล้ว ก็ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวสำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักบริหารระดับสูงต่อไป

6. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0201/ว 125 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2535 เรื่อง การมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตั้งแต่ระดับ 7 ลงมา เว้นแต่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด

7. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1009.5/986-1195 ลงวันที่ 10 กันยายน 2546 เรื่อง การมอบอำนาจด้านการบริหารงานบุคคลให้ผู้ว่าราชการจังหวัด

สำนักงาน ก.พ. แจ่มมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเลื่อนขึ้น เงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา และให้ส่วนราชการต้นสังกัดตัดยอดจำนวนคนและจำนวนเงินของข้าราชการกลุ่มดังกล่าวออกจากฐานการคำนวณโควตาการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของส่วนราชการ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ 7 ลงมา และส่วนราชการต้นสังกัดออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนของหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดและข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ 8 ตามผลการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ส่วนราชการต้นสังกัดออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนแตกต่างจากความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ทำหนังสือชี้แจงเหตุผลอย่างเป็นทางการด้วย

สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ระดับ 9 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงาน แล้วส่งผลการประเมินให้ส่วนราชการต้นสังกัดเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการ

ส่วนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนกลางซึ่งปฏิบัติงานในภูมิภาค นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของ ส่วนราชการต้นสังกัดได้

8. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1008.1/3747 ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค
ในระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ

ตามที่คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 ได้มีมติเห็นชอบเรื่องการมอบ อำนาจด้านการบริหารงานบุคคลให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อใช้ในการบริหารงานแบบ บูรณาการ ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติการมอบอำนาจด้านการบริหารงานบุคคล เกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้จังหวัดถือปฏิบัติไปแล้ว เนื่องจากจังหวัดต่าง ๆ ขอรื้อเกี่ยวกับการ เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ 2 (1 ตุลาคม 2547) ให้แก่ข้าราชการในสังกัดส่วนภูมิภาค สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

1. กรณีที่กรมต่าง ๆ ได้มีคำสั่งมอบอำนาจด้านการบริหารงานบุคคลให้ผู้ว่าราชการ จังหวัด ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 ไปแล้ว แต่ในการเลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ละครั้ง กรมต้นสังกัดยังแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดส่วนภูมิภาคของตนปฏิบัติตามแนวทางที่ กรมกำหนด ทำให้ส่วนราชการเกิดความสับสนในทางปฏิบัติ กรณีดังกล่าว ส่วนราชการในสังกัด ส่วนภูมิภาคต่าง ๆ จะถือปฏิบัติตามแนวทางที่จังหวัดกำหนด โดยกรมต้นสังกัดไม่มีอำนาจในการ สั่งการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้มอบอำนาจให้จังหวัดแล้ว หรือไม่

2. กรณีที่มีข้าราชการได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน 1 ขั้น ในการเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ 1 (1 เมษายน) ต่อมาได้มีคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ให้ไปดำรงตำแหน่งในจังหวัดใหม่ ซึ่งหาก จังหวัดใหม่พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ 2 (1 ตุลาคม 2547) ให้แก่ข้าราชการผู้นี้ จำนวน 1 ขั้น จะทำให้ข้าราชการผู้นี้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนทั้งปี 2 ขั้น โควตาในการเลื่อนขั้นทั้งปี 2 ขั้น ของข้าราชการดังกล่าว จะต้องใช้โควตาที่จังหวัดเดิม โดยให้เป็นโควตาที่ติดตามตัวข้าราชการ ผู้นั้น ใช่หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวเห็นว่า

1. คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 ได้มีมติเห็นชอบ เรื่อง การมอบ อำนาจด้านการบริหารงานบุคคลให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อใช้ในการบริหารงานแบบบูรณาการได้ อย่างมีประสิทธิภาพโดยกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ดังนี้

- ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญใน ราชการบริหารส่วนภูมิภาคตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา และให้ออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับ ข้าราชการระดับ 7 ลงมา ส่วนราชการต้นสังกัดออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนของหัวหน้าส่วนราชการ ประจำจังหวัด และข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ 8 ตามผลการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ส่วนราชการต้นสังกัดออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนแตกต่างจากความเห็นของผู้ว่าราชการ จังหวัด ให้ทำหนังสือชี้แจงเหตุผลอย่างเป็นทางการด้วย

- สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคตั้งแต่ระดับ 9 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงาน แล้วส่งผลการประเมินให้ส่วนราชการต้นสังกัด เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ

- ส่วนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนกลางซึ่งปฏิบัติงานในภูมิกานั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของส่วนราชการต้นสังกัดได้

และสำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ และหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ตามหนังสือที่อ้างถึง 2 และ 3 เพื่อเป็นแนวทางให้ส่วนราชการถือปฏิบัติอยู่แล้ว ดังนั้น กรณีตามข้อหารือในข้อ 1 ส่วนราชการต้นสังกัดจะไม่สามารถกำหนดแนวทางในการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติมอีก เพราะว่าได้มอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดไปแล้ว แต่ควรพิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางและหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด

2. สำหรับการคำนวณเงินเดือนขั้นของจังหวัด มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ 1 (1 เมษายน 2547) ให้นำจำนวนข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ ระดับ 8 ลงมา ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ณ วันที่ 1 มีนาคม มารวมเพื่อคำนวณโควตาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นร้อยละ 15 หากคำนวณแล้วมีเศษถึงครึ่ง ให้ปัดขึ้นเป็นจำนวนเต็ม ถ้าไม่ถึงครึ่งให้ปัดทิ้ง โดยจำแนกโควตาอย่างน้อย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มระดับ 1-6 และกลุ่มระดับ 7-8

- การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ 2 (1 ตุลาคม 2547) ให้นำอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค (เฉพาะตำแหน่งที่มีคนครอง) ณ วันที่ 1 กันยายน มารวมเพื่อเป็นฐานในการคำนวณเงินเดือนขั้นร้อยละ 6 และให้นำยอดเงินที่ใช้ในการเลื่อนขั้นครั้งที่ 1 มาหักออก

ดังนั้น กรณีตามข้อหารือข้อ 2 เห็นควรดำเนินการ ดังนี้

- การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ 1 ข้าราชการผู้นั้นได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน 1 ขั้น และอยู่ในฐานคำนวณโควตาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นร้อยละ 15 ของจังหวัดเดิม สำหรับเงินที่ใช้ในการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการดังกล่าว ในครั้งที่ 1 จะต้องนำไปหักออกจากวงเงินเลื่อนขั้นร้อยละ 6 ในครั้งที่ 2 ของจังหวัดเดิม เนื่องจากเป็นช่วงระยะเวลาที่ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติราชการให้กับจังหวัดเดิม

- การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ 2 ข้าราชการผู้นั้นได้รับคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ให้ไปดำรงตำแหน่งในจังหวัดใหม่ และเป็นฐานในการคำนวณเงินเดือนขั้นร้อยละ 6 ให้กับจังหวัดใหม่ หากจังหวัดใหม่พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน 1 ขั้นในครั้งที่ 2 ให้กับข้าราชการผู้นั้นอีก จังหวัดใหม่จะต้องพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมทั้งปี 2 ขั้นให้อยู่ภายในโควตาร้อยละ 15 ของจังหวัดใหม่ (โควตา ณ วันที่ 1 มีนาคม)

9. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 117 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2540
เรื่อง ระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2540 เรื่อง ระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการตามที่คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ สำนักงาน ก.พ. เสนอ สรุปได้ดังนี้

1. อนุมัติหลักการให้ส่วนราชการใช้หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการที่คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการเสนอ เป็นหลักปฏิบัติในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ

2. ให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการแต่ละประเภทวางหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีให้สอดคล้องกับมาตรฐานตามข้อ 1 ทั้งนี้ ตั้งแต่การเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2541 (1 ตุลาคม 2540) เป็นต้นไป

3. ให้รัฐวิสาหกิจ องค์กรและหน่วยงานของรัฐอนุโลมใช้หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติตามระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการที่คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการเสนอ เพื่อใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแก่พนักงาน และลูกจ้างด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการที่คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการเสนอคณะรัฐมนตรี มีดังนี้

1. ให้หัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย ประกาศเกณฑ์และมาตรฐานการประเมินความดีความชอบเพื่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ให้ข้าราชการทราบโดยทั่วกันก่อนที่จะดำเนินการประเมิน

2. ให้หัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย ประกาศรายชื่อผู้อยู่ในข่ายได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นครึ่ง และสองขั้นในที่เปิดเผยให้รับทราบโดยทั่วกัน โดยประกาศให้ทราบทุกครั้งที่มีการประเมินซึ่งกำหนดไว้ปีละ 2 ครั้ง

3. ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่เป็นผู้ประเมินแจ้งการประเมินและผลการประเมินให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินทราบเป็นรายบุคคล ทุกครั้งที่มีการประเมินซึ่งกำหนดไว้ปีละ 2 ครั้ง

4. ให้ผู้บังคับบัญชาที่ประเมินเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาที่ถูกประเมินได้ชี้แจงให้ความเห็น หรือขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินและผลการประเมินดังกล่าว ก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้มีสิทธิพบผู้บังคับบัญชาได้ทันทีที่รับทราบผลการพิจารณาดังกล่าว

5. ให้เวียนหรือปิดประกาศคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการทุกคนทราบ

10. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 16 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2540
เรื่อง การใช้ระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ

สำนักงาน ก.พ. แจ้งข้อความเข้าใจให้ส่วนราชการถือปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญประจำปีตามมติคณะรัฐมนตรีตาม

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 117 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2540
ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2542 (1 ตุลาคม 2541) เป็นต้นไป

11. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.1/ว 13 ลงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ

สำนักงาน ก.พ. แจ้งให้ส่วนราชการถือปฏิบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 เป็นต้นไป ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นในวันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคม ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันเลื่อนขึ้นเงินเดือน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 พิจารณาสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการก่อน แล้วจึงเลื่อนข้าราชการผู้นั้นขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น เว้นแต่กรณีข้าราชการผู้ใดได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ดำรงอยู่แล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 พิจารณาเลื่อนข้าราชการผู้นั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นก่อนแล้วจึงเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการดังกล่าว

2. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ดำรงอยู่แล้ว และไม่ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน หรือวันที่ 1 ตุลาคม ที่ผ่านมานี้เนื่องจากเหตุดังกล่าว หากภายหลังได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น และเงินเดือนที่ได้รับยังไม่ถึงขั้นสูงของอันดับเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ได้เลื่อนนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้นั้นได้เป็นกรณีพิเศษตามผลการประเมินที่ได้รับเงินตอบแทนพิเศษครั้งขึ้นหรือหนึ่งขึ้นในครั้งหลังสุดแล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ได้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

3. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดลาติดตามคู่สมรสซึ่งไปปฏิบัติราชการ ณ ต่างประเทศ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนเฉพาะในครั้งแรกที่ลาติดตามคู่สมรสได้ หากครั้งปีที่แล้วมาข้าราชการผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานและอยู่ในหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน

4. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับการบรรจุกลับจากไปรับราชการทหาร หรือผู้กลับจากไปปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการดังกล่าวได้หากผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงาน และอยู่ในหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน

12. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.5/ว 3 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2544

เรื่อง คำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการ

สำนักงาน ก.พ. แจ้งให้ส่วนราชการทราบในกรณีให้ส่วนราชการออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544

ให้เป็นรูปแบบเดียวกัน โดยส่งแบบคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับดังกล่าว เพื่อให้ทุกส่วนราชการใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

13. ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. 2544

สืบเนื่องจาก คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2544 เห็นชอบให้เปลี่ยนการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการปีละ 2 ครั้ง ตามผลการประเมินการปฏิบัติงาน ครั้งแรกในวันที่ 1 เมษายน และครั้งที่สองในวันที่ 1 ตุลาคม ของทุกปี โดยเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป และเห็นชอบให้ข้าราชการผู้ได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนครั้งขึ้น หรือหนึ่งขั้น แต่ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ 2 (กรณีครั้งขึ้น) และร้อยละ 4 (กรณีหนึ่งขั้น) ของเงินเดือนโดยให้จ่ายเป็นรายเดือน เป็นระยะเวลา 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งให้เลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้งและให้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวใช้กับลูกจ้างประจำของส่วนราชการด้วย กระทรวงการคลังจึงได้กำหนดระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง พ.ศ. 2544 เพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 เป็นต้นไป โดยกำหนดเกี่ยวกับการให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างและการจ่ายเงินดังกล่าวไว้ตามระเบียบ ดังนี้

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ ซึ่งได้รับเงินเดือนตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำรายเดือนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ

ข้อ 5 ข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง ให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษครั้งขึ้น หรือหนึ่งขั้น โดยเกณฑ์การพิจารณาของข้าราชการผู้ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ ให้รวมอยู่ในกลุ่มเดียวกับข้าราชการผู้ได้รับเงินเดือนไม่ถึงขั้นสูงของอันดับ สำหรับเกณฑ์การพิจารณาของลูกจ้างประจำผู้ได้รับค่าจ้างถึงขั้นสูงของตำแหน่ง ให้รวมอยู่ในกลุ่มเดียวกับลูกจ้างประจำผู้ได้รับค่าจ้างไม่ถึงขั้นสูงของตำแหน่งและพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการและการเลื่อนชั้นค่าจ้างของลูกจ้างประจำ และให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราดังนี้

5.1 กรณีได้รับการพิจารณาเงินตอบแทนพิเศษครั้งขึ้น ให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ 2 ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง

5.2 กรณีได้รับการพิจารณาเงินตอบแทนพิเศษหนึ่งขั้น ให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษในอัตราร้อยละ 4 ของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่ง

5.3 การคำนวณเงินตอบแทนพิเศษตามข้อ 5.1 และข้อ 5.2 ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

5.4 การจ่ายเงินตอบแทนพิเศษให้จ่ายเป็นรายเดือนทุก ๆ 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษในแต่ละครั้ง

5.5 กรณีไม่ได้รับการพิจารณาให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษ ให้เบิกจ่ายเงินเดือนในอัตราขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งตามเดิม

ข้อ 6 ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษไม่เต็มเดือนให้เบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนในเดือนนั้น

ข้อ 7 ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินตอบแทนพิเศษตามข้อ 5 ต่อมาได้รับคำสั่งให้เลื่อนอันดับหรือตำแหน่ง ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(1) กรณีได้รับคำสั่งให้เลื่อนอันดับหรือตำแหน่ง และได้รับคำสั่งให้เลื่อนเงินเดือนหรือเลื่อนขั้นค่าจ้างด้วย ให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่งให้เลื่อนเงินเดือนหรือเลื่อนขั้นค่าจ้าง

(2) กรณีได้รับคำสั่งให้เลื่อนอันดับหรือตำแหน่ง โดยไม่ได้รับคำสั่งให้เลื่อนเงินเดือนหรือเลื่อนขั้นค่าจ้าง ให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษตามหลักเกณฑ์ข้อ 5.4

ข้อ 8 ให้วางฎีกาเบิกเงินตอบแทนพิเศษจากเงินงบประมาณหมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ รหัสหมวดรายจ่าย 300 รหัสหมวดรายจ่ายย่อย รายการ “เงินตอบแทนพิเศษของข้าราชการผู้ได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับ รหัส 330” รายการ “เงินตอบแทนพิเศษของลูกจ้างประจำผู้ได้รับค่าจ้างถึงขั้นสูงของตำแหน่ง รหัส 340” พร้อมทั้งแนบสำเนาคำสั่งให้ได้รับเงินตอบแทนพิเศษเพื่อประกอบการเบิกจ่ายและรับรองในคำสั่งกรณีจำนวนข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างถึงขั้นสูงของอันดับหรือตำแหน่งที่ได้รับการพิจารณาเงินตอบแทนพิเศษหนึ่งขั้นเมื่อรวมกับข้าราชการและลูกจ้างประจำผู้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ถึงขั้นสูงของอันดับหรือของตำแหน่งต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ ณ วันที่ 1 มีนาคม แล้วแต่กรณี โดยให้ส่วนราชการเป็นผู้ควบคุมจำนวนผู้ที่ได้รับการพิจารณาเงินตอบแทนพิเศษหนึ่งขั้นดังกล่าว

ข้อ 9 ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งจะต้องพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุไม่มีสิทธิได้รับเงินตอบแทนพิเศษตามระเบียบนี้

ข้อสังเกต

1. ตามที่ ข้อ 7 (6) ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นในแต่ละครั้งจะต้องปรากฏว่า ในครั้งปีที่แล้วมาถ้าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาในประเทศ หรือไปศึกษาฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในครั้งปีที่แล้วมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 4 เดือนนั้น ในการที่จะพิจารณาว่า หลักสูตรใดเป็นการศึกษาหรือฝึกอบรม ก.พ. ได้เคยพิจารณาวินิจฉัยสรุปได้ว่า หากหลักสูตรใดมีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอันอาจพิจารณาคุณสมบัติให้ได้แล้ว หลักสูตรนั้นก็เป็นการศึกษา แต่ถ้าหลักสูตรใดไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอันอาจพิจารณาคุณสมบัติให้ได้ หลักสูตรดังกล่าวก็เป็นการฝึกอบรม

2. ความในข้อ 14 ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544

คำว่า “ความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ” หมายความว่า ความผิดซึ่งเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยตรง หรือความผิดซึ่งเกิดจากการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

คำว่า “ความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน” หมายความว่า ความผิดซึ่งเกิดจากการกระทำที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งเช่นนั้น ไม่พึงกระทำ ทั้งนี้ การกระทำความผิดที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดพึงกระทำหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ที่กระทำ ตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้กระทำ และความรู้สึกรังเกียจของสังคมที่มีต่อการกระทำนั้นประกอบกัน กล่าวคือ ถ้าการกระทำใดที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดกระทำลงแล้ว ทำให้ผู้กระทำถูกสังคมรังเกียจ ถูกเหยียดหยาม หรือเสื่อมความเชื่อถือแล้ว การกระทำนั้นถือได้ว่าเป็นความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

3. ประเภทของความผิดในคดีอาญาที่จะต้องรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน ตามกฎ ก.พ. ข้อ 14 มี 2 ประเภท คือ ความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

อย่างไรก็ดี แม้เป็นความผิดอาญา 2 ประเภทดังกล่าว แต่ถ้าเข้าข่ายยกเว้นลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ ก็เลื่อนขั้นเงินเดือนไปได้เลย โดยไม่ต้องรอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ คือ

- ความผิดที่กระทำโดยประมาท
- ความผิดลหุโทษ หรือ
- ความผิดที่พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้

คำว่า “เมื่อศาลได้มีคำพิพากษา” หมายถึง คำพิพากษาของศาลแรกที่มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ไม่จำเป็นต้องรอจนคดีถึงที่สุด

กรณีที่ศาลได้พิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษไว้ ยังไม่ได้จำคุกจริง ๆ ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนก็ต้องงดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ตาม กฎ ก.พ. ข้อ 14 (3) เพราะถือว่าศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกแล้ว เพียงแต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน

4. กรณีการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกฟ้องคดีอาญา

ก่อนการจัดทำคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในแต่ละครั้งจะต้องตรวจสอบก่อนว่ามีข้าราชการรายใดถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตาม กฎ ก.พ. ข้อ 13 หรือ

ถูกฟ้องคดีอาญา ตามกฎ ก.พ. ข้อ 14 หรือไม่ ถ้ามีจะต้องดำเนินการ

- รอการเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้นั้นไว้ก่อน และ
- กันเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ให้ผู้นั้น

การรอเลื่อนขั้นเงินเดือนนี้ ให้รอไว้เฉพาะกรณีผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้พิจารณาผลการปฏิบัติงานของผู้นั้นแล้วว่า เป็นผู้ที่อยู่ในเกณฑ์สมควรได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ถ้า

ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้นั้นไม่สมควรได้เลื่อนชั้นเงินเดือน ก็ให้งดการเลื่อนชั้นเงินเดือนในครั้งนั้นไปได้เลย โดยไม่ต้องรอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้

ส่วนผู้ที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือผู้ที่ถูกฟ้องคดีอาญา แต่ศาลยังไม่ได้ประทับฟ้องคดี ไม่ต้องรอการเลื่อนชั้นเงินเดือนไว้เหมือนกรณีดังกล่าวข้างต้น ให้พิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนหรืองดเลื่อนชั้นเงินเดือนไปตามผลการพิจารณาของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนได้เลย

5. ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้ถูกลงโทษไปแล้ว ต่อมาได้มีคำสั่งลดโทษลงเป็นภาคทัณฑ์ หรือยกโทษ หรือว่ากล่าวตักเตือน หรือกรณีศาลยกฟ้องคดี กฎ ก.พ. ฉบับนี้ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนในกรณีดังกล่าวไว้ ดังนั้น ในกรณีที่มีการลดโทษลงเป็นภาคทัณฑ์ ยกโทษ หรือว่ากล่าวตักเตือน หรือศาลยกฟ้องคดี ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนจึงไม่อาจสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนที่ไต่ดเลื่อนไปแล้วคืนให้แก่ผู้นั้นด้วยตนเองได้ หากผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นสมควรเลื่อนชั้นเงินเดือนคืนให้แก่ผู้นั้น ก็จะต้องขออนุมัติ ก.พ. ตาม กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ข้อ 18 วรรคสอง เสียก่อน เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว จึงจะสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการดังกล่าวต่อไป โดยจัดทำคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้นั้น และแก้ไขคำสั่งที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริงรวมทั้ง เบิกจ่ายเงินเดือน และค่าตอบแทนพิเศษ (ถ้ามี) ให้แก่ข้าราชการผู้นั้น

คำถาม - คำตอบ

1. คำถาม ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมาปฏิบัติราชการในวันหยุด เช่น วันเสาร์หรืออาทิตย์ แต่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาปฏิบัติราชการตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร จะถือว่าข้าราชการดังกล่าวขาดราชการ และไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี หรือไม่

คำตอบ มาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บัญญัติว่า วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งคณะกรรมการก็ได้กำหนดให้ข้าราชการมาทำงานตามปกติตั้งแต่วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ หยุดราชการประจำสัปดาห์ในวันเสาร์และอาทิตย์ ดังนั้น การที่จะถือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดราชการ จึงต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นไม่มาทำงานในวันทำการปกติ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ตามปัญหานี้เป็นกรณีที่ข้าราชการไม่มาทำงานในวันหยุดราชการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา มิใช่กรณีไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติที่คณะกรรมการกำหนด จึงไม่ถือว่าข้าราชการดังกล่าวขาดราชการ และไม่ต้องห้ามเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.พ.
(จุลสารเพื่อนบุคลากร สำนักงาน ก.พ. ฉบับที่ 3 ปีที่ 7 เดือนเมษายน - มิถุนายน 2539)

2. คำถาม ในกรณีที่เป็นวันทำการตามปกติ ข้าราชการจะต้องไม่มาทำงานเป็นเวลาเท่าใด จึงจะถือว่าขาดราชการ และไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี

คำตอบ โดยที่ข้อ 10 ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 กำหนดให้ข้าราชการลาหยุดราชการครึ่งวันได้ โดยการลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่ายให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทการลานั้น ๆ ดังนั้น ข้าราชการจะต้องไม่มาทำงานในวันทำการตามปกติตั้งแต่ครึ่งวันขึ้นไปโดยไม่ยื่นใบลา หรือยื่นใบลาแล้วแต่ผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตให้ลา จึงจะถือว่าข้าราชการผู้นั้นขาดราชการ และไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี
(จุลสารเพื่อนบุคลากร สำนักงาน ก.พ. ฉบับที่ 3 ปีที่ 7 เดือนเมษายน - มิถุนายน 2539)

กรณีสำนักงาน ก.พ. ตอบข้อหารือ

1. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1001/227 ลงวันที่ 12 เมษายน 2548

เรื่อง การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการที่ลาออกไปสมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นครสวรรค์

กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญสองรายได้ลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2547 และได้บรรจุกลับเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2547 และวันที่ 26 มีนาคม 2547 ตามลำดับ ส่วนราชการจึงหารือว่า ข้าราชการทั้งสองรายดังกล่าวจะมีคุณสมบัติอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน 2547 หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือ ดังนี้

1. โดยที่ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ข้อ 7 (5) ได้กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนในครั้งปีแรกจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในครั้งปีที่แล้วมาไม่น้อยกว่า 4 เดือน ซึ่งหมายความว่า ผู้ที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการไม่ว่าจะเป็นการบรรจุเข้ารับราชการใหม่ หรือบรรจุกลับเข้ารับราชการจะต้องมีเวลาปฏิบัติหน้าที่ราชการในครั้งปีที่แล้วมาไม่น้อยกว่า 4 เดือน สำหรับกรณีของข้าราชการทั้งสองรายที่หารือข้อเท็จจริงปรากฏว่า ได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2547 และวันที่ 26 มีนาคม 2547 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อนับถึงวันที่ 31 มีนาคม 2547 แล้ว ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 4 เดือน จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนได้

2. โดยที่ ข้อ 18 ของกฎ ก.พ. ฉบับเดียวกัน ได้กำหนดไว้โดยสรุปว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนได้ครั้งขึ้นตาม ข้อ 7 เนื่องจากขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การลา การมาทำงานสาย ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. หากผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้ โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษก็อาจนำเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนเป็นการเฉพาะรายได้

กรณีนี้หากส่วนราชการเห็นสมควรเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้กับข้าราชการทั้งสองรายดังกล่าวข้างต้น โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษก็อาจนำเสนอ อ.ก.พ.กระทรวง เพื่อพิจารณาอนุมัติให้เลื่อนขึ้นเงินเดือนเป็นการเฉพาะรายได้

2. บันทึกกองกฎหมายและระเบียบ สำนักงาน ก.พ. ที่ 779 ลงวันที่ 7 กันยายน 2544
เรื่อง การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการ

กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2541 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2543 และได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2543 โดยระหว่างวันที่ 1-5 ธันวาคม 2543 ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาป่วยมีกำหนดเวลา 2 วันทำการ ข้าราชการผู้นี้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้เลื่อนขึ้นเงินเดือน ในวันที่ 1 เมษายน 2544 ตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 หรือไม่

กองกฎหมายและระเบียบ ตอบข้อหารือว่า โดยที่ ข้อ 20 ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน 2544 ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการมาแล้วนับถึงวันที่ 31 มีนาคม 2544 เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน สำหรับข้อเท็จจริงเรื่องนี้ปรากฏว่า ข้าราชการผู้นี้ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน 2541 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2543 ซึ่งยังมีเวลาที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการนับถึงวันที่ 31 มีนาคม 2544 ไม่น้อยกว่า 4 เดือน และในระหว่างวันที่ 1-5 ธันวาคม 2543 ที่ผู้ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการก็ได้รับอนุญาตให้ลาป่วย ข้าราชการรายนี้จึงอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน 2544 ได้

3. บันทึกกองกฎหมายและระเบียบ สำนักงาน ก.พ. ที่ 808 ลงวันที่ 18 กันยายน 2544
เรื่อง กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544

กรณีส่วนราชการหรือหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ครั้งที่สอง ระหว่างวันที่ 1 เมษายน - 30 กันยายน 2544 เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการเลื่อนขึ้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ซึ่งมีประเด็นว่า การพิจารณาผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่สองในครึ่งปีหลัง จะดำเนินการก่อนวันที่ 30 กันยายน 2544 ได้หรือไม่ และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนซึ่งจะพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 จะลงนามในคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่สอง เพื่อให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ได้หรือไม่อย่างไร

กองกฎหมายและระเบียบตอบข้อหารือ ดังนี้

1. โดยที่ ข้อ 5 ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 กำหนดไว้ว่า การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญครั้งที่สองครึ่งปีหลัง (ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 30 กันยายน) ให้เลื่อนวันที่ 1 ตุลาคม ของปีถัดไป และข้อ 10 วรรคหนึ่งของ กฎ ก.พ. ฉบับเดียวกันกำหนดให้การพิจารณาผลการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ของงาน ให้นับช่วงเวลาการปฏิบัติราชการในครึ่งปีที่ผ่านมาเป็นเกณฑ์พิจารณา ดังนั้น การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่สองนี้ ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจพิจารณาผลการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ของงานก่อนครบช่วงเวลาการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ของงานก่อนครบช่วงเวลาการปฏิบัติราชการในครึ่งปีที่ผ่านมา (ก่อนวันที่ 30 กันยายน 2544) ได้ อย่างไรก็ดี หากผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาผล

การปฏิบัติงานดังกล่าวแล้วเห็นว่า ข้าราชการทุกคนสมควรได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ก็อาจดำเนินการได้ก่อนวันที่ 30 กันยายน 2544

2. ปัญหาที่ว่า ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนซึ่งจะพ้นจากราชการ เพราะเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 จะลงนามในคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่สอง เพื่อให้คำสั่งดังกล่าวมีใช้ผลบังคับในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 ได้หรือไม่ นั้น โดยที่มาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บัญญัติให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 เป็นผู้สั่งเลื่อน กรณีจึงหมายความว่าผู้มีอำนาจออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้จะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาอยู่ในวันที่มีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ดังนั้น ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งจะพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุในวันที่ 1 ตุลาคม 2544 จึงลงนามในคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2544 ได้ (ต้องลงนามในคำสั่งก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2544)

4. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0703/246 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2545

เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือนและเลื่อนระดับตำแหน่ง

กรณีข้าราชการพลเรือนสามัญ ถูกพนักงานอัยการฟ้องคดีอาญาต่อศาลจังหวัด เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2545 ในข้อหาใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และพกพาติดตัวไปโดยไม่ได้รับอนุญาต และโดยไม่มีเหตุอันควรและพยายามฆ่าผู้อื่น ส่วนราชการที่ข้าราชการผู้นี้สังกัดได้รอกการเลื่อนขั้นเงินเดือน ในวันที่ 1 เมษายน 2545 ไว้ และไม่ได้พิจารณาเลื่อนระดับตำแหน่งให้ ซึ่งข้าราชการดังกล่าวได้โต้แย้งว่าการถูกฟ้องคดีอาญาของตนนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวและไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ อีกทั้งได้รับการประกันตัวและมาปฏิบัติราชการตามปกติ ไม่ทำให้ทางราชการเสียหายหรือความประพฤติเสื่อมเสียแต่อย่างใด ประกอบกับศาลจังหวัดยังไม่มีคำพิพากษาว่ากระทำผิด จึงมีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด จึงขอให้ส่วนราชการที่ตนสังกัดเลื่อนขั้นเงินเดือน และเลื่อนตำแหน่งให้ ส่วนราชการ จึงได้หรือว่าจะเลื่อนขั้นเงินเดือนในวันที่ 1 เมษายน 2545 และเลื่อนระดับให้ข้าราชการผู้นี้ได้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือ ดังนี้

1. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน (พ.ศ. 2544) ข้อ 14 ได้กำหนดกรณีที่มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนต้องรอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน สรุปได้เป็น 2 กรณี คือ กรณีแรก ข้าราชการผู้ถูกฟ้องคดีอาญา ในความผิดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ กรณีที่สอง ผู้ถูกฟ้องในความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตน ซึ่งไม่ใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท และศาลได้ประทับฟ้องคดีนั้นแล้ว ก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน สำหรับในกรณีที่สองนี้ การที่จะถือว่าเป็นความผิดอาญาทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ หรือไม่นั้น จึงขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป และอยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่จะพิจารณา ดังนั้น กรณีของข้าราชการผู้นี้ ซึ่งได้ถูกพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาในกรณีข้างต้นนั้น หากส่วนราชการนั้นพิจารณาเห็นว่า ความผิดดังกล่าวทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว ก็จะต้องรอกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน

2. กรณีที่ว่าส่วนราชการจะเลื่อนระดับให้ได้หรือไม่ นั้น หลักเกณฑ์การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น กำหนดไว้ในมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2535 ที่บัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งโดยพิจารณาผลงาน ความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการทำงาน ประกอบกับ ก.พ. เคยพิจารณามีมติเกี่ยวกับการเลื่อนข้าราชการที่อยู่ระหว่างถูกฟ้องคดีอาญาขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นว่า ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาสั่งเลื่อนให้ได้โดยต้องเป็นคดีอาญาอันเกิดจากการได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานตามหน้าที่ และมีพนักงานอัยการเป็นทนายแก้ต่างให้ หรือเป็นการถูกฟ้องคดีอาญาเนื่องจากเรื่องส่วนตัว ซึ่งไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และไม่ทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือความประพฤติเสื่อมเสีย แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณสมบัติประการอื่น ๆ ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์การเลื่อนตำแหน่ง และผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นสมควรให้เลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ ดังนั้น การพิจารณาจะเลื่อนบุคคลตามข้อหารือนี้ ส่วนราชการที่บุคคลนั้นสังกัดจึงต้องพิจารณาตามนัยมาตรา 59 และมติ ก.พ. ดังกล่าวประกอบกันด้วย

5. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนที่สุด ที่ นร 1001/548 ลงวันที่ 23 เมษายน 2546 เรื่อง การเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการที่รอไว้เนื่องจากถูกสอบสวนทางวินัย

กรณีส่วนราชการ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แก่ข้าราชการจำนวนหนึ่งและได้มีการรอกและกันเงินสำหรับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการรายนั้นไว้ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 จึงหารือว่า ตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ข้อ 13 ที่ว่า “.....เมื่อการสอบสวนและการพิจารณาแล้วเสร็จให้ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนพิจารณาดังนี้.....” นั้น หมายความว่าถึง การสอบสวนและการพิจารณาแล้วเสร็จในชั้นใด และเมื่อส่วนราชการได้พิจารณาผลการสอบสวนทางวินัยแล้วปรากฏว่า ข้าราชการผู้นั้นไม่มีความผิด หรือกระทำความผิดจะต้องถูกลงโทษ ส่วนราชการจะพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนที่รอการเลื่อนไว้ โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาจาก อ.ก.พ. กระทรวงได้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือว่า ความในข้อ 13 ของ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ที่ว่า “เมื่อการสอบสวนและการพิจารณาแล้วเสร็จ” นั้น หมายถึงเมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้รับรายงานผลการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้ว พิจารณามีความเห็นอย่างหนึ่งอย่างใด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ต้องถือเอาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นเกณฑ์ ฉะนั้น กรณีที่หารือหากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน มีความเห็นหรือคำสั่งว่า ผู้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนไม่มีความผิด หรือให้ลงโทษภาคทัณฑ์แล้ว ส่วนราชการก็สามารถพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการที่รอการเลื่อนไว้ได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาจาก อ.ก.พ. กระทรวง แต่ประการใด

6. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ด่วนมาก ที่ นร 0708.1.2/88 ลงวันที่ 24 กันยายน 2545
เรื่อง การเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการ

กรณีส่วนราชการ ท้าหรือว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2545 เกี่ยวกับการเลื่อนชั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2545 ว่าให้ประเมินผลการปฏิบัติงานและออกคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้มีผลวันที่ 30 กันยายน 2545 โดยถือเป็นการเลื่อนชั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2545 โดยส่วนราชการจะมีคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพอื่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2545 ให้มีผลในวันที่ 30 กันยายน 2545 ได้หรือไม่

สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือ ดังนี้

1. ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว กำหนดให้ประเมินผลการปฏิบัติงานและออกคำสั่งให้มีผลวันที่ 30 กันยายน 2545 โดยถือเป็นการเลื่อนชั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2545 เพื่อให้สามารถจัดบุคคลลงตำแหน่งหรือตัดโอนข้าราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่จะประกาศใช้ใหม่ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2545 เป็นต้นไป การเลื่อนชั้นเงินเดือนในครั้งนี้จึงมีผลเป็นการเลื่อนชั้นเงินเดือนและได้รับเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม 2545 ดังเช่นเคยปฏิบัติมา

2. โดยที่ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการที่ยังรับราชการอยู่ในวันที่จะได้เลื่อนชั้นเงินเดือน กล่าวคือ ในวันที่ 1 เมษายน วันที่ 1 ตุลาคม หรือวันที่ 30 กันยายน สำหรับผู้ที่พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ดังนั้น ข้าราชการที่ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2545 จึงไม่มีฐานะเป็นข้าราชการอยู่ในวันดังกล่าว ส่วนราชการจึงไม่อาจออกคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการตามที่หารือได้

7. บันทึกกลุ่มนโยบายเงินเดือนและค่าตอบแทน สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคล
ภาครัฐ สำนักงาน ก.พ. ที่ 3/183 ลงวันที่ 11 เมษายน 2545

เรื่อง ตอบข้อหารือการแบ่งกลุ่มข้าราชการเพื่อจัดสรรโควตาการเลื่อนชั้นเงินเดือน

กรณีส่วนราชการได้มีคำสั่งเลื่อนระดับข้าราชการจากระดับ 8 เป็นระดับ 9 ซึ่งเป็นการเลื่อนระดับสูงขึ้นข้ามกลุ่ม การพิจารณาเกี่ยวกับโควตาการเลื่อนชั้นและวงเงินที่ใช้เลื่อนชั้นจะพิจารณาอยู่ในกลุ่มระดับ 1-8 หรือกลุ่มระดับ 9-11 อย่างไร

กลุ่มนโยบายเงินเดือนและค่าตอบแทน ได้ประสานหารือกับสำนักบริหารการเบิกจ่ายเงิน กรมบัญชีกลางเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินกรณีดังกล่าว สรุปได้ ดังนี้

1. การพิจารณาโควตาการเลื่อนชั้นเงินเดือนของข้าราชการ กลุ่มระดับ 1-8 และกลุ่มระดับ 9-11 ในวันที่ 1 เมษายน ให้พิจารณาว่า ณ วันที่ 1 มีนาคม ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งอยู่ในกลุ่มใดให้พิจารณาโควตาในกลุ่มนั้น

2. การพิจารณาวงเงินที่ใช้เพื่อการเลื่อนชั้นเงินเดือนในวันที่ 1 ตุลาคม ซึ่งกำหนดวงเงินไม่เกิน 6% ของเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนนั้น ให้พิจารณาว่าข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งอยู่ในกลุ่มใดก็ให้พิจารณาใช้เงินในกลุ่มที่ดำรงอยู่ ณ วันที่ 1 กันยายน กล่าวคือ

ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งระดับ 8 ซึ่งได้รับการเลื่อนระดับเป็นระดับ 9 ก่อนวันที่ 1 กันยายน ให้ใช้เงินเพื่อการเลื่อนชั้นในกลุ่มของระดับ 9-11 สำหรับกรณีที่ได้รับการเลื่อนระดับให้สูงขึ้น หลังวันที่ 1 กันยายน ก็ให้ใช้ในวงเงินของกลุ่ม ระดับ 1-8
